

HỒI THỨ HAI MƯƠI HAI MÁU LỬA TRONG HÀM QUAN TÀI

Đỗ Dự sững sốt khi nghe tên lính nói, nhưng vốn là người táo bạo Đỗ Dự quyết định liền.

- Năm đứa nào gan đi với ra, chúng mình dùng thang dây xuống đó xem sao.

Nói dứt lời Đỗ Dự đi lại hố sâu nhìn xuống dưới thấy tối om bảo lính lấy đuốt nhựa cột dây đốt cháy thả xuống.

Mùi hôi thối từ dưới mồ đưa lên làm cho Đỗ Dự phải lấy khăn bịt mặt. Ánh đuốc cho Đỗ Dự thấy dưới hầm có năm cỗ quan tài bốn cỗ đựng xương khô, cỗ thứ năm đầy máu và nổi lều bều một xác chết chưa rửa... Góc phòng có một cái cửa lớn độ hai người đi lọt... Bên trong cửa tối om nhưng còn phản phát khói. Đường từ miệng lỗ xuống hầm có bậc, nhưng chật hẹp chứng tỏ không thể đưa quan tài xuống bằng đường này.

- Phải xuống hầm...

Nói dứt lời Đỗ Dự đi trước và không những năm tên lính mà tới mười tên lính đi theo.

Mọi người xuống tới đáy hầm an toàn, tất cả cầm đuốc đứng quanh những chiếc quan tài.

Đỗ Dự phân công hai tên lính canh một chiếc quan tài có xương khô, còn Đỗ Dự và hai tên lính khác tiến tới chiếc quan tài có máu.

- Máu có mùi tanh như thú và chưa đông, nghĩa là máu mới, như vậy là kẻ sát nhân ở đâu đây.

Câu nói của Đỗ Dự làm hai tên lính đi theo xanh mặt nhìn về phía cái cửa còn phảng phất khói.

Đỗ Dự trấn an lính bằng cách cười dài và rút gươm chém chiếc quan tài chứa máu, máu trong quan tài chảy ra nền nhà mồ và hình như từ dưới nền cũng có máu phun lên.

- Xác chết này là xác chết lính mình bị trúng đá hồi nãy mà sao lại nằm đây. À ta nhớ ra rồi chắc bày dã nhân đã cướp mang xuống đây cốt hù dọa chúng ta thôi đừng có sợ.

Bỗng nhiên có tia lửa chớp sáng nơi cửa phòng, và lửa bùng trong quan tài lửa cháy luôn dưới sàn và toả ra khói xám, mọi người đã bịt mặt nhưng cũng cảm thấy khó thở vì thứ khói này. Lửa vẫn cháy và ngọn lửa càng to thì lại gây thêm tiếng nổ lớn.

- Bẩm chủ tướng cái xác quân mình tự nhiên biến mất.

Nghe lính báo cáo Đỗ Dự quan sát quả xác chết còn tươi đã biến mất.

- Quái vật, quái vật rình chúng ta ở cửa phòng.

Trong khói lửa mờ mịt Đỗ Dự thấy rõ rằng một con quái vật hình thù dị hợm đang ngồi chồm hồm ở cửa phòng. Đỗ Dự vốn tinh táo tợn múa gươm xong vào chém bay đầu quái vật, nhưng quái vật mất đầu mà vẫn không ngã. Đỗ Dự nổi giận vung gươm chẻ quái vật làm đôi.

- Không phải quái vật, xác quân mình mà chủ tướng.

Đỗ Dự mở to mắt và nhận ra đúng chàng đã chém cái xác chết bị thui vàng rộm.

Đầu Đỗ Dự như quay cuồng, bàn tay nào đã mang xác chết này xuống đây, bàn tay nào đã pha chất cháy vào máu, bàn tay nào đã châm lửa cho cháy. Phải hành động tìm ra bàn tay bí mật.

- Tất cả xong vào cái cửa kia lôi kẻ dấu mặt ra trừng trị nó...

Nói dứt lời Đỗ Dự vung gươm đi trước tới sát bên cửa, Đỗ Dự ra lệnh :

- Ba đưa ở lại canh ngoài này, còn bao nhiêu theo ta.

Nói dứt lời Đỗ Dự múa gươm đi trước và lính cầm đuốc múa gươm đi theo vào phòng tối om...